

Rapport

Rapport over een klacht over de Raad voor de Kinderbescherming

Rapportnummer: 2011/324

Datum: 31 oktober 2011

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de onderzoeker van de Raad voor de Kinderbescherming, Regio Rotterdam-Rijnmond, locatie Rotterdam in het kader van een door de rechtbank op 19 maart 2009 gelast onderzoek betreffende het ouderlijk gezag en de omgangsregeling:

hem foutieve informatie heeft verstrekt, met name over het stoppen van de omgangsregeling, het horen van zijn dochter, de betrokkenheid van zijn moeder bij het raadsonderzoek en het nalaten de rechter te melden dat verzoeker een klacht bij de Raad had ingediend over het raadsrapport

zich partijdig heeft opgesteld door zijn zorgen over de opvoedingssituatie van zijn dochter niet serieus te nemen

het concept-rapport naar hem en zijn ex-partner heeft gestuurd, terwijl het fouten bevatte die tot onenigheid leidden tussen hem en zijn ex-partner.

Bevindingen en beoordeling

I Bevindingen

Algemeen

1. Verzoeker heeft een inmiddels 7-jarige dochter. Sinds de relatie tussen verzoeker en zijn ex-partner in de zomer van 2008 is verbroken, verblijft zijn dochter bij zijn ex-partner. Verzoeker heeft zijn dochter erkend maar de ouders hebben niet het gezamenlijk gezag over hun dochter. Zijn ex-partner heeft het eenhoofdig gezag over het meisje. Verzoekers dochter verblijft op zaterdag bij verzoeker.

2. Verzoeker verzocht de rechter in 2009 om wijziging van het ouderlijk gezag; hij wilde het gezag over zijn dochter graag met zijn ex-partner delen. Daarnaast verzocht hij de rechter om uitbreiding van de omgang tussen hem en zijn dochter, zodat zij in het weekend een nacht bij hem kon slapen en ook een dag in de week na school bij hem zou kunnen doorbrengen.

3. De rechter verzocht de Raad voor de Kinderbescherming (verder te noemen: de Raad) onderzoek te doen naar het gezag en de omgangsregeling. Op 10 juli 2009 kwam het raadsrapport uit waarin de Raad de rechter adviseerde het verzoek om gezamenlijk gezag over verzoekers dochter af te wijzen en het eenhoofdig gezag van moeder in stand te houden. Tevens adviseerde de Raad de bestaande omgangsregeling tussen verzoeker en zijn dochter, van eenmaal in de week een dag, in de beschikking vast te leggen.

4. Bij beschikking van 12 november 2009 wees de rechter het verzoek om gezamenlijk gezag af. Daarbij speelde een rol dat op de zitting was gebleken dat de communicatie tussen ouders moeizaam verliep en er sprake was van een slechte verstandhouding. Het verzoek om vaststelling van een omgangsregeling werd aangehouden, nadat de rechter op de zitting had vernomen dat verzoeker bij de Raad klachten had ingediend over de gang van zaken bij de totstandkoming van het raadsrapport. De rechter nam daarom nog geen kennis van het raadsrapport.

5. Nadat de klachtbehandeling bij de Raad was afgerond en de rechter daarover was geïnformeerd, stelde de rechter bij beschikking van 29 juni 2010 de omgang tussen verzoeker en zijn dochter, conform het advies van de Raad, op een dag per week vast. Verzoeker tekende hoger beroep aan tegen deze beschikking. Deze procedure was tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman nog aanhangig.

Raadsonderzoek: welke contacten zijn er geweest?

6. In het kader van het raadsonderzoek had de raadsonderzoeker een aantal gesprekken gevoerd op het kantoor van de Raad, met verzoeker, met zijn ex-partner en met zijn dochter, die toen 5 jaar oud was. Zijn dochter was samen met zijn ex-partner uitgenodigd. In de uitnodigingsbrief had de raadsonderzoeker verzoekers ex-partner verzocht iemand mee te nemen die op haar dochter kon passen, tijdens het gesprek tussen de raadsonderzoeker en verzoekers ex-partner. Zijn ex-partner had toen de moeder van verzoeker als oppas meegenomen. Vervolgens had de raadsonderzoeker op verzoek van verzoekers moeder ook kort met haar gesproken. Volgens het raadsrapport ondersteunde verzoekers moeder het verhaal van zijn ex-partner. Daarnaast had de Raad nog eenmaal telefonisch contact met verzoekers ex-partner en mailcontact met verzoeker. Tenslotte won de Raad informatie in bij de school van verzoekers dochter.

Klachten tegen de Raad

7. Verzoeker had op 1 september 2009 telefonisch over het optreden van de raadsonderzoeker tijdens het gesprek geklaagd. Hij was niet tevreden over de gang van zaken tijdens het raadsonderzoek. Hij liet weten dat hij geen vertrouwen had in de raadsonderzoeker die het onderzoek had verricht en vond dat één en ander, eventueel op de rechtszitting, rechtgezet moest worden. Hij was van mening dat het onderzoek niet goed was verlopen. De raadsonderzoeker zou hem in het gesprek hebben laten weten dat de lopende omgangsregeling met zijn dochter stopgezet zou moeten worden. Zij had kennelijk dus haar oordeel al klaar. Daarnaast zou zij verzoeker tijdens het gesprek desgevraagd hebben laten weten dat het op dat moment niet nodig was om in het kader van het onderzoek met zijn dochter te spreken. Later hoorde verzoeker van zijn dochtertje dat zij daags na zijn gesprek met de raadsonderzoeker had gesproken. Ook klaagde verzoeker erover dat de raadsonderzoeker in het kader van het onderzoek een gesprek met zijn moeder had gehad, terwijl hij in onmin leefde met zijn moeder.

Ten aanzien van het raadsrapport klaagde hij erover dat beide partijen (verzoeker en zijn ex-partner; No) het rapport tegelijkertijd in concept ontvingen terwijl er onwaarheden in het gespreksverslag stonden. Hoewel dat later kan worden veranderd heeft de andere partij het dan al gelezen en kan dan volgens verzoeker een verkeerd beeld van hem ontstaan. Ook klaagde hij erover dat informatie van school was gebruikt. Hij was door de school in een slecht daglicht geplaatst. Tenslotte klaagde hij dat er geen beschermings-onderzoek naar de situatie van zijn dochter was gestart door de Raad.

Reactie van de teamleider en de raadsonderzoeker

8. Naar aanleiding van de klachten had de teamleider van de betrokken raadsonderzoeker, mede namens de raadsonderzoeker, bij brief van 3 september 2009 op de klacht gereageerd. Daarbij gaf zij aan dat tijdens het gesprek met verzoeker in algemene zin over de omgangsregeling was gesproken, waarbij diverse mogelijkheden aan de orde waren gekomen. De raadsonderzoeker had niet bedoeld te zeggen dat de omgangsregeling tussen verzoeker en zijn dochter moest stoppen; mogelijk was dit verkeerd op verzoeker overgekomen.

Op het moment dat verzoeker aan de raadsonderzoeker had gevraagd of zijn dochter gehoord zou worden, had zij verteld dat een jong kind in het algemeen niet gedwongen werd tot een gesprek als in het onderzoek blijkt dat het dit niet aan zou kunnen. Zij had tijdens het gesprek met verzoeker niet paraat dat zij verzoekers ex-partner en zijn dochter voor de volgende dag had uitgenodigd. De teamleider bood namens de raadsonderzoeker verontschuldiging hiervoor aan. De raadsonderzoeker had onvoldoende ingeschat welke impact het op verzoeker had gehad dat hij achteraf van zijn dochter had vernomen dat zij wel al een gesprek had gehad.

Tenslotte liet de teamleider weten dat verzoekers moeder niet was uitgenodigd door de raadsonderzoeker, maar toen zij eenmaal als oppas was meegenomen en zij verzocht om met de raadsonderzoeker te mogen spreken, had de raadsonderzoeker haar wel aangehoord. De informatie van verzoekers moeder was echter niet gebruikt in het raadsonderzoek.

In de brief werd verzoeker uitgenodigd voor een bemiddelingsgesprek met de betrokken raadsonderzoeker en de teamleider, voor het geval hij hier nog behoefte aan zou hebben.

9. Tijdens het bemiddelingsgesprek van 9 oktober 2009 gaf de Raad een verduidelijking en toelichting op de werkwijze. Verzoeker liet van zijn kant weten het met verschillende zaken binnen/van de werkwijze van de Raad niet eens te zijn en lichtte zijn klachten nog eens toe.

De Raad beloofde hem om na te gaan of de werkwijze ten aanzien van het toezenden van het conceptrapport zou kunnen worden aangepast.

Verzoeker uitte tijdens dit gesprek zijn zorgen over zijn dochter omdat hij van mening was dat zijn ex-partner onvoldoende (zelfstandig) voor haar kon zorgen.

De Raad wees hem op twee mogelijkheden; hij kon zich met deze zorgen tot de rechter wenden maar hij zou ook een melding kunnen doen bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK). Het gesprek nam de onvrede bij verzoeker niet weg en hij besloot om zijn klachten vervolgens ter behandeling aan de regiodirecteur voor te leggen.

Reactie van de regiodirecteur aanleiding voor klacht bij Nationale ombudsman

10. De regiodirecteur gaf na een gesprek met verzoeker een schriftelijke reactie op de klachten. Bij brief van 5 februari 2010 achtte hij alle klachten ongegrond, op één klacht na waarbij hij zich van een oordeel onthield. Dit was aanleiding voor verzoeker om zijn klachten aan de Nationale ombudsman bij brief van 17 juni 2010 voor te leggen. Het onderzoek van de klachten door de Nationale ombudsman richtte zich op de volgende klachten:

De raadsonderzoeker heeft hem foutieve informatie verstrekt, met name over het stoppen van de omgangsregeling, het horen van zijn dochter, de betrokkenheid van zijn moeder bij het raadsonderzoek en het nalaten de rechter te melden dat verzoeker een klacht bij de Raad had ingediend over het raadsrapport.

De raadsonderzoeker heeft zich partijdig opgesteld door zijn zorgen over de opvoedingssituatie van zijn dochter niet serieus te nemen.

De raadsonderzoeker heeft het conceptrapport naar hem en zijn ex-partner gestuurd, terwijl het fouten bevatte die tot onenigheid leidden tussen hem en zijn ex-partner

Visie van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over foutieve informatie (klacht I)

11. Voor wat betreft de informatieverstrekking over het stoppen van de omgangsregeling, het horen van verzoekers dochter en de betrokkenheid van verzoekers moeder, verwees de staatssecretaris naar de reactie van de regiodirecteur. De regiodirecteur had naar aanleiding van de klacht met de raadsonderzoeker gesproken.

De raadsonderzoeker had betwist dat zij verzoeker had verteld dat de omgangsregeling gestopt diende te worden. Zij kón dat ook niet doen want zo'n besluit wordt in overleg met een multidisciplinair team genomen en dat overleg had nog niet plaats gevonden, aangezien het onderzoek zich toen nog in een beginstadium bevond.

De raadsonderzoeker had erkend dat het haar ontschoten was dat zij een dag later een gesprek zou hebben met verzoekers dochter. Zij had de informatie niet willens en weten achtergehouden en had daar ook geen enkel belang bij.

Over de betrokkenheid van verzoekers moeder bij het onderzoek liet de regiodirecteur weten dat het de keuze van verzoekers ex-partner was geweest om verzoekers moeder mee te nemen naar het gesprek met de raadsonderzoeker. De raadsonderzoeker heeft een gesprek met verzoekers moeder geweigerd en haar slechts aangehoord. Wat zij gezegd had was niet in het raadsrapport meegenomen en had volgens de regiodirecteur ook geen invloed op het onderzoek of de uitkomst gehad. De regiodirecteur had de klachten over de informatieverstrekking dan ook ongegrond geacht en de staatssecretaris sloot zich hierbij aan.

12. Ten aanzien van de klacht over het nalaten van de Raad om de rechter over de klacht te informeren stelde de staatssecretaris dat verzoeker op 15 februari 2010 had laten weten bezwaren te hebben tegen de verzending van de klachtbeslissing aan de Rechtbank, omdat er volgens hem steeds een communicatiestoornis bleef bestaan, de Raad niet bereid was grondig onderzoek te doen en zaken zou weglaten. Om die reden was de Raad op grond van de interne klachtenregeling van de Raad niet verplicht de klachtbeslissing aan de rechter te zenden. De Raad had wel aan de Rechtbank laten weten dat op de klacht was beslist. Aangezien volgens de voorgeschreven werkwijze was gehandeld, achtte de staatssecretaris de klacht niet gegrond.

Visie van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie ten aanzien van de partijdige opstelling (klacht II)

13. De staatssecretaris achtte de klacht ongegrond. Hij stelt vast dat uit het raadsrapport blijkt dat verzoeker zijn zorgen over de opvoedingssituatie van zijn dochter tijdens het onderzoek en later tijdens het bemiddelingsgesprek van 9 oktober 2009 en tijdens de behandeling van de klacht door de regiodirecteur had genoemd. De regiodirecteur had in zijn beslissing op deze klacht aangegeven dat het ter beoordeling van het MDO- team was om een onderzoek naar gezag en omgang uit te breiden naar een beschermingsonderzoek. Zo'n onderzoek wordt opgestart als wordt overwogen om een kindbeschermsmaatregel in te stellen. Het MDO-team, bestaande uit een teamleider of raadsonderzoeker, en een gedragsdeskundige of juridisch deskundige, had desgevraagd laten weten dat het na een zorgvuldige overweging tot de conclusie was gekomen dat er geen gronden voor een beschermingsonderzoek aanwezig waren: verzoekers dochter reageerde leeftijdsadequaat, zij functioneerde goed op school en er waren geen zorgen geconstateerd in de opvoedingssituatie. De Raad was dus van mening geweest dat een kindbeschermsmaatregel niet aan de orde was. Volgens de staatssecretaris had de Raad verzoeker serieus genomen in zijn zorgen over de opvoedingssituatie van zijn dochter, maar verschilde de Raad met verzoeker van mening over de ernst van de zorgen. Dat de Raad zich daarbij partijdig zou hebben opgesteld, is de staatssecretaris niet gebleken. Verzoeker en zijn ex-partner waren op dezelfde wijze bejegend en hun beider visies waren bij het onderzoek meegewogen.

Visie van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie ten aanzien van toezending van het conceptrapport (klacht III)

14. De staatssecretaris achtte ook deze klacht ongegrond. Hij verwijst naar het standpunt van de regiodirecteur. Volgens hoofdstuk 3 van het Kwaliteitskader (Beleidsregels met betrekking tot de werkwijze van de Raad voor de Kinderbescherming; No) is het uitgangspunt voor het onderzoek en de rapportage, om de aangetroffen problematiek in relatie tot het toekomstperspectief van de minderjarige te beschrijven, te verklaren en inzichtelijk te maken. Op grond daarvan kan besluitvorming plaats vinden. De besluitvorming moet in de rapportage goed worden onderbouwd, waarbij feiten, visies van betrokkenen en de interpretaties van de Raad duidelijk zijn gescheiden. De mening en visie van betrokkenen worden verwoord en zij kunnen na inzage in de conceptrapportage commentaar leveren op de wijze waarop hun verhaal is verwoord. Met het oog op de rechtsgelijkheid stuurt de Raad het conceptrapport gelijktijdig naar alle betrokkenen, waarna zij kunnen aangeven of hun deel van het verslag aangepast moet worden. Gaat het om feitelijke onjuistheden, dan wordt dit hersteld. Voor zover het een verschil van mening betreft, of een visie over het advies van de Raad, wordt dit commentaar als bijlage aan het rapport gehecht. Omdat in het geval van verzoeker volgens deze werkwijze was gehandeld, achtte de staatssecretaris de klacht ongegrond.

Beoordeling

I. Ten aanzien van de informatieverstrekking

15. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat (overheids) instanties burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit houdt in dat een raadsonderzoeker bij de Raad voor de Kinderbescherming de ouders actief informeert over de werkwijze van de Raad en hen in de gelegenheid stelt om hun visie kenbaar te maken tijdens een raadsonderzoek.

16. Verzoeker klaagde over de informatieverstrekking door de raadsonderzoeker tijdens het onderzoek en noemde een aantal voorbeelden.

17. De Raad heeft erkend verzoeker niet adequaat te hebben geïnformeerd over de uitnodiging van verzoekers dochter. Het feit dat de raadsonderzoeker dit niet opzettelijk heeft gedaan maar dat zij de informatie gewoonweg op dat moment niet paraat had, doet er niet aan af dat verzoeker niet volledig werd geïnformeerd. De Nationale ombudsman acht het terecht dat hiervoor verontschuldigheden zijn aangeboden.

18. Verzoeker werd achteraf geconfronteerd met het feit dat zijn moeder ook met de raadsonderzoeker gesproken had. Dit was hem niet medegedeeld. In het raadsrapport staat vermeld dat zijn moeder het verhaal van zijn ex-partner ondersteunde. De raadsonderzoeker zegt verzoekers moeder slechts te hebben aangehoord en stelt dat haar

verhaal geen rol heeft gespeeld bij het raadsonderzoek en geen invloed heeft gehad op de uitkomst van het onderzoek.

19. De Nationale ombudsman acht het niet juist dat de raadsonderzoeker op het verzoek van verzoekers moeder is ingegaan. Nu het niet de bedoeling was om haar als betrokkene of informante te betrekken bij het onderzoek, had de raadsonderzoeker niet moeten ingaan op verzoekers moeders wens om haar kant van het verhaal te vertellen. Het feit dat de Raad aan de ene kant aangeeft dat de informatie van verzoekers moeder geen enkele rol heeft gespeeld in het onderzoek, en aan de andere kant wel in de raadsrapportage vermeld dat de informatie van verzoekers moeder het verhaal van zijn ex-partner ondersteunt, is naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet consequent en zelfs tegenstrijdig.

20. Ten aanzien van het nalaten de rechter in te lichten over de klacht doelde verzoeker op het feit dat de rechter niet vóór de zitting in het najaar van 2009 was geïnformeerd over de klacht van verzoeker. Nu nam de rechter pas kennis van de klacht tijdens de zitting en besloot daarop dat het niet juist was om nu al kennis te nemen van het raadsonderzoek. De beslissing over de omgangsregeling werd daarom verdaagd. Bij brief van 4 maart 2010 had de Raad al laten weten dat de Raad het betreurde dat de rechter niet tijdig in kennis was gesteld van de door verzoeker ingediende klacht en dat dit wel had moeten gebeuren. Ook op dit punt schortte het naar het oordeel van de Nationale ombudsman aan de informatieverstrekking in het belang van verzoeker; in dit geval aan de rechter.

21. Wat betreft de informatie van de raadsonderzoeker over de omgangsregeling berust één en ander kennelijk op een misverstand. Hoe het mogelijk is dat verzoeker dit niet goed heeft begrepen is niet duidelijk. De Nationale ombudsman acht het niet aannemelijk dat de raadsonderzoeker tijdens het eerste gesprek met verzoeker een uitspraak over de wenselijkheid van omgang tussen hem en zijn dochter heeft gedaan. Uit deze klacht blijkt maar weer hoe essentieel het is om tijdens een gesprek steeds te checken of iemand je goed begrijpt.

22. Het beeld dat uit de voorbeelden naar voren komt is dat verzoeker vanaf het begin het gevoel had dat de raadsonderzoeker niet open stond voor zijn kant van het verhaal en zich meer achter het verhaal van zijn ex-partner schaarde. Waardoor dit gevoel ontstond is niet na te gaan. Wat zeker niet geholpen heeft was dat verzoeker van de raadsonderzoeker begrepen had dat zijn omgang met zijn dochter zou worden beëindigd. Ook het nalaten te melden dat verzoekers dochter de volgende dag zou worden gehoord heeft bij verzoeker de indruk gewekt dat de raadsonderzoeker hem niet serieus nam. Het contact tussen de raadsonderzoeker en zijn moeder heeft die indruk versterkt.

De communicatie verliep niet goed en de toon was gezet. Alles bij elkaar genomen acht de Nationale ombudsman de klacht over de informatieverstrekking gegrond.

De gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de partijdigheid

21. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat overheidsinstanties zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Een strikt onpartijdige houding van de raadsonderzoeker in de contacten met ouders en kinderen voorkomt dat de onderzoeker deel uit gaat maken van het conflict, hetgeen een escalerende werking kan hebben op de verhoudingen binnen het gezin.

22. Hoe kon het dat verzoeker het gevoel kreeg niet te worden gehoord door de raadsonderzoeker op het moment dat hij zijn zorgen uitte over zijn dochter? Verzoeker had er geen vertrouwen in dat de Raad objectief onderzoek zou doen naar de situatie van zijn dochter. De Raad heeft in de latere contacten verzoeker niet kunnen overtuigen van haar onpartijdigheid. Er zijn echter geen tekenen dat de Raad niet serieus onderzoek heeft gedaan naar de situatie van zijn dochter. Daarnaast heeft de Raad, door verzoeker te wijzen op andere mogelijkheden om zijn zorgen over zijn dochter onder de aandacht te brengen, ook oog gehad voor zijn belangen en zijn visie op de situatie van zijn dochter.

De gedraging is behoorlijk.

III. Ten aanzien van toezending van de conceptrapportage

23. Het vereiste van hoor en wederhoor houdt in dat overheidsinstanties bij de voorbereiding van een handeling of beslissing betrokkenen die daarbij een belang hebben in staat stellen te worden gehoord. Dit brengt met zich mee dat de raadsonderzoeker in een gezag en omgangzaak een verslag van een gesprek tussen een raadsonderzoeker en een ouder eerst ter goedkeuring aan de ouder voorlegt voordat de andere ouder kennis neemt van het verslag.

24. Verzoeker was het er niet mee eens dat de conceptrapportage van de Raad gelijktijdig naar zowel hem, als zijn ex-partner werd gezonden. Hij had bezwaar tegen deze werkwijze omdat hij van mening was dat de conceptrapportage op een aantal punten zijn verhaal niet goed weergaf. Hoewel deze punten kunnen worden verbeterd, heeft zijn ex-partner het dan al gelezen en verkrijgt dan een verkeerd beeld van hem. Volgens hem heeft de weergave tot onenigheid tussen hem en zijn ex-partner geleid.

25. De Raad heeft in zijn geval de conceptrapportage naar aanleiding van zijn opmerkingen op een aantal punten aangepast. Het betroffen nuanceringen in de uitlatingen over zijn ex-partner en over het volgen van zwemles van zijn dochter op de dag dat ze bij verzoeker is. Daarnaast werd het stuk over verzoekers wensen met betrekking tot de frequentie van de omgang met zijn dochter op zijn verzoek aangepast.

26. Het is van groot belang dat de schriftelijke weergave van de gesprekken die in het kader van het raadsonderzoek worden gevoerd klopt. Daarom is het een voorwaarde dat degenen met wie in het kader van het raadsonderzoek is gesproken, de gelegenheid krijgen om na te gaan of hun woorden juist zijn vastgelegd. Tegelijkertijd is het de bedoeling dat beide partijen op de gehele inhoud van de conceptrapportage kunnen reageren. De Raad geeft aan dat het om redenen van rechtsgelijkheid de concept-rapportage op hetzelfde moment in zijn geheel naar beide ouders stuurt.

27. De Nationale ombudsman acht het aan de ene kant - niet alleen vanuit het oogpunt van rechtsgelijkheid, maar ook om redenen van transparant en voortvarend handelen - begrijpelijk dat de Raad op deze manier te werk gaat en de gehele conceptrapportage gelijktijdig aan beide ouders voorlegt. Aan de andere kant heeft de Nationale ombudsman ook oog voor de nadelen die aan deze werkwijze zijn verbonden. Hoewel het de intentie van de raadsonderzoeker zal zijn, om de gesprekken die in het kader van het onderzoek worden gevoerd zorgvuldig vast te leggen, is het in het kader van het vereiste van hoor en wederhoor van belang dat bij de ouder wordt nagegaan of deze akkoord gaat met de tekst van het gespreksverslag, voordat anderen dit verslag onder ogen krijgen. Dit geldt temeer nu een raadsonderzoeker altijd de afweging zal maken of hij of zij aansluit bij de exacte woorden van een ouder of, bijvoorbeeld ter voorkoming van verdere escalatie, kiest voor een minder letterlijke weergave. De ouder dient zich echter wel te herkennen in de tekst van het gespreksverslag. Nu dit een proces van afstemming is, dient de ouder daarbij te worden betrokken. Dit brengt met zich mee dat het mogelijk zou moeten zijn om het gespreksverslag aan de ouder voor te leggen, voordat de andere ouder ervan kennis neemt. Dit vormt aanleiding voor het geven van een aanbeveling ten aanzien van de procedure.

28. Gelet op de weergave van de uitlatingen van verzoeker over zijn ex-partner in de conceptrapportage was het zeker in deze zaak van belang om bij verzoeker na te gaan of hij het eens was met de tekst van het gespreksverslag. Nu de raadsonderzoeker dit niet heeft gedaan, acht de Nationale ombudsman dit in strijd met het beginsel van hoor en wederhoor.

De gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Raad voor de Kinderbescherming uit te Rotterdam, is:

gegrond ten aanzien van de informatieverstrekking, wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;

gegrond ten aanzien van toezending van de conceptrapportage, wegens strijd met het vereiste van hoor en wederhoor;

niet gegrond ten aanzien van de partijdige opstelling.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie in overweging om:

na te gaan of de huidige procedure rond toezending van de conceptrapportage de mogelijkheid biedt voor een raadsonderzoeker om de schriftelijke weergave van een gesprek met een ouder aan hem of haar voor te leggen, voordat anderen kennis van de inhoud kunnen nemen en zo niet, de procedure op dit punt aan te passen.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer